

[Ninn-Hansen.]

derne kan arbejde sammen og koordinere spørgsmålene, drøfte de anliggender, der er. De beføjelser, der skulle være i et sådant udvalg eller råd, må være tilsvarende beføjelser, som findes i folketingets Grønlandsudvalg; det skal ikke være et sted, hvor man fratager nogen myndighed de rettigheder, den har, hverken formelt eller reelt. Det må fortsat være således, at uanset disse drøftelser må såvel landsrådet som folketinget stå frit med hensyn til afgørelser, og lovforslagene må også i fremtiden udarbejdes af regeringen og fremsættes for landsrådet og folketinget uden et forarbejde i et sådant koordinerende udvalg.

Vi har i en mindretalsudtalelse i Grønlandsudvalget af 1960 givet udtryk for vore synspunkter sammen med partiet venstre, og jeg må sige, at det undrer mig meget, at den højtærede minister, der dog ellers ved andre lejligheder har lagt vægt på at samarbejde også med de to partier venstre og det konservative folkeparti, fremsætter sit lovforslag uden at aftrykke den mindretalsudtalelse, som venstre og det konservative folkeparti har afgivet. Den højtærede minister har jo heller ikke gengivet de udtalelser, som departementschef Eske Brun er fremkommet med.

Vi kan af de grunde, jeg nævnte, ikke anse den højtærede ministers forslag for tilfredsstillende. Jeg kan i flere henseender henvise til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. From har fremsat. Vi har jo været enige i denne sag, ligesom venstre og det konservative folkeparti har den opfattelse — og det var det, det ærede medlem hr. From sluttede med — at man må søge en afvikling af Grønlandsministeriet, at man gennem en normalisering må søge at få grønlandske spørgsmål henført til de forskellige ministerier. Det vil vi mene er rimeligt i forbindelse med en normalisering.

Men jeg vil gerne yderligere nævne, at grunden til, at vi ikke kan anse den højtærede ministers forslag for tilfredsstillende, er, at man indsætter en uafsættelig formand. Det virker jo mærkeligt over for parlamentariske medlemmer, at de kan blive valgt ind i et sådant råd, og så skal der ovenfra sættes en — vi kan vel blive i det grønlandske sprog — førerhund, som de må

følge. De kan i hvert fald ikke få nogen anden; han eller hun er uafsættelig.

Vi kan heller ikke tilslutte os den opfattelse, der indeholdes i dette forslag, at det skal være et regeringsorgan. Det bliver det jo, i det øjeblik formanden udpeges af regeringen. Derved får vi en sammenblanding af den udøvende og den lovgivende magt, og vi har jo egentlig rodsammen nok andre steder. Det er ikke nødvendigt, at vi også i forbindelse med Grønland skal søge at gennemføre noget, der yderligere roder den lovgivende og den udøvende magt sammen.

Endvidere mener vi, at et sådant regeringsudvalg, som det jo er efter forslaget med beføjelser til at foretage en forberedende behandling af lovgivningsanliggender, kan få den virkning, at såvel folketinget som landsrådet kommer til at stå mindre frit. Der blev gjort opmærksom på noget i den retning ved den behandling, der fandt sted i det grønlandske landsråd. Jeg tillader mig med den højtærede formands tilladelse et citat fra side 11 i det referat, vi har fået, hvor landsrådsmedlem Peter Heilmann siger — jeg citerer —

„Peter Heilmann kunne til støtte for forslagets gennemførelse anføre, at ligesom det havde været tilfældet i G 60, ville man i Grønlandsrådet gennem landsrådets repræsentanter få kontakt med folketingets repræsentanter, hvorved man kunne sikre sig, at forslag, som blev vedtaget i Grønlandsrådet, også ville kunne vedtages af folketinget.“

Jeg tror i hvert fald ikke, noget folketingsmedlem finder det tilfredsstillende, at når en sag har været behandlet et sådant sted, ja, så skal det være lov allerede dermed, så har man sikret sig vedtagelse i folketinget, og noget tilsvarende vil jo gøre sig gældende med landsrådet. Der vil blive mange situationer, hvor de landsrådsmedlemmer, der placeres i Grønlandsrådet, binder landsrådet rent faktisk.

Vi kan heller ikke mene, at forslaget om Grønlandsrådets sekretariat er i overensstemmelse med de principper, vi i øvrigt bygger på i administrationen. Jeg ved ikke, om den højtærede minister har fulgt vor opfordring til at fremlægge dette forslag for det administrationsudvalg, der blev